Pregătiri pentru Olympiada din ţara celor 1000 de lacuri

CICLISMUL ROMANESC IN COMPETIŢIILE INTERNAŢIONALE

ION BEE CKEMAN
una din speranţele ciclismului românesc

Un început timid... Ciclismul românesc a început modest, trăind numai prin entuziasm şi voinţă. Un copilaş trist şi bolnav pe care încercau să-l vindece părinţii lui, lipsiţi de ajutorul unui medic competent.

O mică tragedie asemănătoare cu cele cari se întâmplă deseori în familiile oropsite dela sate.

Dar, cu toată vitregia împrejurărilor, copilul a crescut, s'a întremat oarecum şi a început să-şi ceară drepturile lui, pe care fraţi mai mari şi le câştigase cu prisosinţă în ţările Apusului.

D. V. Canarache, venind la preşedenţia Federaţiei Române a Societăţilor de Ciclism, a luat curagioasa iniţiativă a organizării «Turului României».

Astfel, în 1934, s'au deschis ciclismului orizonturi noui, pornindu-se pe drumul unei serioase activităţi atât naţionale cât şi internaţionale.

Condiţiunile de viaţă şi progres s'au schimbat între timp; s'a îmbunătăţit materialul băeţilor, pregătirea lor technică şi s'a infiltrat publicului sportiv o nouă simpatie.

Se pare, că anul 1939, va fi ca şi 1934, o importantă etapă pentru sportul pedalei, în România.

TALENTE... TALENTE.. TALENTE...

Avem elemente de nădejde.

Anul acesta, mai mult decât în oricare altul, s'au relevat băeţi tineri cu multă ambiţie şi cu multe posibilităţi.

Atât pe drum cât şi pe pistă oameni noui au evidenţiat calităţi deosebite, justificându-şi frumoase proecte pentru viitor, prin tinereţea lor.

Dar, sânt încă «apprentis». De pildă ION BEECKMAN, are ceva din «focul sacru».

Are curaj, iniţiativă şi multă dragoste de sport.

Posedând, o bună situaţie materială, poate practica în voe ciclismul, dar... îi lipsesc multe însuşiri technice. Dă prea mult efort pentru randamentul său.

Are o poziţie forţată, naturală totuşi; o poziţie pe care dac'ar schimba-o, ar avea mult de lucru până când s'ar repune pe picioare.

Întrebuinţează «pasuri» exagerate şi apoi îi lipseşte complet seriozitatea.

Posedă însă un fizic admirabil şi un pedalaj frumos, nu tocmai suplu, dar de o forţă uimitoare.

Muşchii lucrează perfect; păcat, că nu are o inteligenţă prea spontană şi nici acel minunat rereflex, care-i amprenta clasei.

Beeckman, va face însă multe isprăvi impresionante, dacă va fi bine îndrumat.

Şi, după cum sântem informaţi, a găsit un sfătuitor de seamă.

ION CRISTEA, a reuşit anul acesta performanţe, cari au eşit din comun. Mic de statură, foarte mic, aproape ca un pitic din poveste, este după mine alergătorul care se poate apropia cel mai repede de standardul obicinuit al marilor vedete apusene.

Mă voiu explica.

Ţin în primul rând să atrag atenţiunea, celor cari acuză cei 159 cm. ai veceristului.

Binda, Buysse, Archambaud, Wallet, Faure, sânt numai o parte din aşii cari au strălucit pe firmamentul ciclismului mondial, cu toate că unii (Faure, de pildă) sânt şi mai puţintei la trup, decât Cristea.

Când am urmărit campionatul naţional de fond, am putut constata, că, singurul ciclist care nu dădea câtuşi de puţin din corp era Cristea, cu toate că vântul răbufnea grozav din faţă.

L'am văzut urcând în suplete, pe o călcătură de aproape 6 m., apoi scoborând cu mult curaj şi neîntrecută abilitate. La sprint, a cedat de o nimica toată unui Mormoţea, în formă scânteetoare. Am fost deseori la antrenament cu el şi am văzut câtă importanţă dă fiecărui amănunt technic.

Uzează de pasuri foarte mici, ceeace îi va fi de folos în viitor.

Cristea e antipodul lui *Tălmaciu*, element admirabil, dar prea încrezut, dezordonat şi nepriceput.

Inchipuiţi-vă: la ciclo-crossuri fugea pe 7 metri, fără frâne şi fără «contră» la fix...

Totuşi, aquilistul, dacă se va schimba şi va înţelege că se pot primi sfaturi şi dela cei, cari nu fug atât de bine, ca el, va câştiga încă multe curse...

Pusztay, campionul de viteză al categoriilor inferioare, are câteva din defectele lui Tălmaciu, dar şi calităţi cari le compensează.

Moekesch, după un început admirabil în sprint, a slăbit încetul cu încetul, din cauza antrenamentului exagerat şi a firei sale excesive.

Vreau, mai ales, să insist asupra însuşirilor de «genii sportive» pe cari le demonstrează cu vârf şi îndesat majoritatea ciclistilor tineri.

Aşteptăm un al doilea Tudose?

AR FI MAI PRACTIC SA-L TRANSFORMAM PE CEL PE CARE IL AVEM AZI!

Vedete tinere în plină devenire, pe drumul afirmării

D. V. CANARACHE
preşedintele F. R. S. C.

A fi nervos şi obraznic, înseamnă pentru ei, a fi talentat şi a te impune în mod deosebit, atenţiei generale.

E drept, aproape orice om înzestrat cu talent, este nervos, dar nu orice bolnav de nervi, are talent.

Bucur Feordeanu, Ţoncu, Ardeleanu

Despre Bucur, vroiam să scriu mai de mult.

Deşi militar, a reuşit performanţe meritorii, neaşteptate pentru sumarele antrenamente pe care le-a făcut printre picături.

Inalt, cu picioare subţiri, muşchii întinşi, Feordeanu are multe din însuşirile necesare unui învingător.

Nu şi-a înscris numele în palmaresul prea multor probe, din cauza împrejurărilor. Totuşi...

Pe Ţoncu, îl cunosc din copilărie.

E prototipul, ţăranului viguros şi decis, are forţă şi voinţă.

Insă, are o simpatie deosebită pentru ţuica cu sirop şi pentru.

Dar să-i păstrăm secrete, reţetele-i favorite.

Ardeleanu, e tânăr şi bine dotat fiziceşte.

Ii lipseşte ceva...

Ceva nedesluşit, care completează «totul» unui ciclist, înălţându-l deasupra celorlalţi.

E o categorie pe care o găsim în orice ramură sportivă şi în orice ţară.

Nu vrem să vorbim de Marius, Gociman, cari sânt militari, departe de Bucureşti sau de Traian Constantin, care îşi are şi el motivele lui.

Dar ce-a făcut anul acesta *Walter Agathon?*

Ştiu că nu are bicicletă.

Ştiu că nu are club. (Aquila? Am mai spus-o deseori, o biată glumă!)

Dar dela el nădăjduiam lucruri mari, căci «Zizi» are şi fizic şi nerv şi multă clasă.

Pedalează într'adevăr suplu, are o poziţie desăvârşită şi un simţ tactic foarte desvoltat.

Deşi numai de 19 ani, are technica şi rutina unui alergător vechi.

E desigur, prea desordonat, prea boem; aşteaptă ca totul să-i vie din cer.

Deaceea plăteşte scump...

CINE NU ARE BATRANI SA-I CUMPERE

Rezultatele anului le-au scos tot «bătrânii».

Hrenciuc, Ţapu, Tudose...

Ce-aş mai putea spune despre ei.

Iată, Nicolae Ion Ţapu, este pentru a doua oară consecutiv, campion naţional de fond.

Are mult eap şi duce o viaţă care poate fi dată ca pildă multora.

O vedetă de cinema, nu-i acelaş lucru, ca o vedetă ciclistă.

Tudose?

Dece să aşteptăm un al doilea care să-i semene?

Are 27 de ani.

E poate blazat, plictisit de multe şi prea uşoare succese.

Dar e neîntrecut.

Are tot ce trebue unui as şi mai mult decât atâta...

Să-l îmbunătăţim pe Tudose, să-l cizelăm, să-l supunem grelelor examene din ţările cu ciclism major şi atunci, veţi vedea.

Nu am o încredere prea exagerată în «Costea» ci numai aceia justă, pe care o merită cu prisosinţă.

Steinhardt Mihail, deşi destul de vechiu în ciclism, abia anul acesta a cules fructul muncei sale neîntrerupte.

Titlul de campion naţional de viteză, îl merită şi-l onorează.

Mulţi dintre iubitorii ciclismului, vizează ca un suprem ideal «Turul Franţei» această măreaţă creaţie a lui «papa Desgrange».

Dar se grăbesc...

Nu vreau să spun că ne-am făcut de râs cu cei patru reprezentanţi ai noştri în proba regizată de «L'Auto» ediţia 1936.

Ştiu motivele, *foarte serioase*, cari au determinat slaba comportare a românilor. Insă, nici acum, în orice condiţii, n'a sunat încă ceasul, unei participări justificate în «Turul Franţei».

In primul rând, fiindcă nu avem căţărători.

Munţii noştri nu sânt suficienţi, pentru pregătirea unor oameni, cari urmează să înfrunte Galibier-ul, Tourmalet-ul sau Telegraph-ul.

In schimb, ne putem prezenta în campionatele mondiale de amatori sau la Olympiada dela Helsinsky.

Fără aspiraţii, bineînţeles. Numai ca elevi sârguincioşi, hotărâţi să învăţăm, ceeace ne lipseşte şi ceeace putem avea.

Deaceea, sânt de părere, că trebue să trimitem numai alergători tineri, cari, chiar dacă sânt inferiori altora cu vechi state de serviciu, au avantajul tinereţei şi doar se ştie, numai mânjii pot fi învăţaţi la buestru

UN ULTIM CUVANT: CAT MAI MULTE CURSE LUNGI

Pentru gruparea celor cari urmează să reprezinte culorile româneşti în străinătate, ne trebuesc două lucruri:

Primo: Un velodrom, aşa cum ne-a fost promis.

Secundo: Cât mai multe curse de mare fond.

D. căp. Aslan, care, într'adevăr, e o somitate în materie, s'a pronunţat net în contra curselor lungi, cari trec de 200 km.

Eu, sânt de altă părere şi deşi sânt mai tânăr şi poate mai puţin priceput decât d-sa, am de partea mea, avizul celor mai mari competinţe din Franţa, Italia şi Belgia.

Cursa lungă selecţionează şi îmbunătăţeşte, dă impuls curiozităţei publicului şi stimulează alergătorii la o pregătire mai minuţioasă, mai atentă. Deaceea, pentru 1939, aşteptăm multe alergări peste 2000 km., cu traseu variat şi dificil, chiar dacă nu toată lumea va fi mulţumită.

P. VERONE

PARTICIPAREA ALERGATORILOR NOŞTRI IN MARERILE REUNIUNI INTERNAŢIONALE ESTE UN VIS FRUMOS DE CARE NU SUNTEM INSA PREA DEPARTE

BUCUR FEORDEANU

GH. ŢONCU

FRED PERRY divorţează

Cunoscuta stea de film, Helen Binson, a înaintat o acţiune de divoţ împotriva soţului ei, Fred Perry, la Hollywood. Helen Binson cere 600.000 de dolari despăgubiri dela fostul campion mondial de tennis.

Ziarele relevă că mariajul celor două vedete a avut loc în împrejurări mistice. Inainte cu câteva minute de miezul nopţii de 12—13 Septembrie s'au prezentat la judecătorul de pace din Harrington şi au fost imediat căsătoriţi. Ei au motivat această procedură cu argumentul că n'au vrut ca la 13 să aibă loc căsătoria lor.

Se pare însă că nici această superstiţie n'a ajutat la nimic, şi căsătoria se termină acum după 3 ani de zile.

„Gazeta Sporturilor" va patrona

Un campionat interşcolar de hockey pe ghiaţă

O iniţiativă excelentă căreia ziarul nostru îi va acorda concursul său neprecupeţit

De ani de zile, hockeyul românesc nu progresează. De ani de zile echipele sunt aceleaşi. De ani de zile aceleaşi vedete se perindă prin faţa aceloraşi spectatori, care asistă la aceleaşi matchuri: Telefon Club — Sportul Studenţesc, Sportul Studenţesc — Gloria sau, începând de anul trecut, Venus — Sportul Studenţesc.

Cum s'ar putea face ceva pentru redresarea acestui sport? Care e mijlocul de a se creia o pepinieră de jucători români, de a aduce hockeyul pe ghiaţă la nivelul de popularitate al celorlalte sporturi româneşti, în frunte cărora se află autoritar, footballul.

Fără îndoială, nu se poate încerca o înviorare a clasei unui anumit sport, fără concursul acestui material excelent pe care-l formează tineretul şcolar.

O idee excelentă

Iată dece am salutat ieri cu o bucurie nespusă iniţiativa de a se pune bazele unui campionat interşcolar de hockey pe ghiaţă, pentru echipele din Bucureşti, campionat care să se desfăşoare imediat după Crăciun, adică în plină vacanţă şcolară, elevii neputând fi astfel împiedicaţi cu nimic dela cursuri.

Organizarea

Campionatul va fi organizat sau pe serii — dacă va fi un număr rezonabil de participanţi, sau pe bază de clasament pe puncte, sau eventual, cu matchuri eliminatorii. Vor fi admise să ia parte la campionat, toate liceele din Bucureşti, afiliate la Stat, şi vor putea participa cu câte două echipe.

Matchurile se vor juca pe ghiaţa Patinoarului A. S. F. C. a cărui ghiaţă are dimensiunile reglementare întâlnirilor oficiale.

Intregul campionat se va desfăşura sub patronajul «Gazetei Sporturilor» — care a înţeles întotdeauna să încurajeze iniţiativele care privesc sportul şcolarilor.

Ziarul nostru va dota competiţia cu numeroase premii: diplome şi plachete pentru echipele şi jucătorii merituoşi — iar echipa învingătoare va câştiga Cupa «Isvor-Sport» oferită de magazinul cu acelaş nume din str. Isvor No. 2.

Dealtfel reprezentanţii tuturor liceelor din Capitală, care vor să ia parte din nou la Cupa interşcolară de hockey pe ghiaţă sunt convocaţi la magazinul «Isvor Sport» — Luni şi Marţi între orele 5 şi 6 seara pentru a fi consultaţi în vederea celei mai potrivite formule de disputare a competiţiei.

Eri dimineaţă

Toma Aurel şi Gh. Popescu au luat drumul Parisului

O convorbire cu Toma pe peronul Gării de Nord

Toma Aurel, fostul campion al Europei la categoria cocoş şi Gheorghe Popescu deţinătorul titlului naţional la categoria pană au părăsit eri dim. Capitala, îndreptându-se spre Franţa sau ca să fim mai precişi spre Paris.

In oraşul lumină, cei doi campioni ai noştri nu vor fi colegi de antrenament.

In timp ce, Tomiţă va trage din nou la profesorul Leclerc, ploeşteanul se va antrena în sala managerului Leon Bellieres, sub ale cărui ordine va activa în tot timpul cât va rămâne în Franţa.

Fostul campion continental are angajamente precise; un match la Londra cu Jackie Brown şi apoi altul la Berlin cu Ernst Weiss.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre Gh. Popescu.

Bellieres l-a anunţat că-i va obţine matchuri; unde, nu se ştie.

Cert este faptul că, «republicanul» nu va sta cu mâinile în sân.

Cum în oraşul de pe Sena se bucură de o frumoasă reputaţie, dela formidabilul match pe care l-a făcut în compania lui Frank Harsen, acum doi ani, nu-i va fi greu să urce foarte curând treptele ringurilor dela Wagram, Central sau Elysée Montmartre.

Ambasadorii boxului românesc au părăsit Capitala cu expresul de 9.45.

Pe peronul gării se aflau mulţi cunoscuţi, cari au dorit să le ureze tradiţionalul: «drum bun şi succes».

Am rugat pe cei doi campioni să ne spună câteva cuvinte pentru cetitorii «Gazetei Sporturilor». Mai dispus ca niciodată «taciturnul» Toma ne-a declarat următoarele:

Plec din nou spre Paris, animat de o mare dorinţă: să-l conving pe Leclerc să treacă Atlanticul cu mine pentru a mă răfui cu Sixto Escobar, deţinătorul titlului mondial.

Ştiu că joc o mare carte.

Dar, cu ajutorul lui Dumnezeu sper să-mi împlinesc visul: acel de a fi primul român, deţinător al unui titlu mondial.

Toma ne vorbeşte calm şi calculat. Aşa cum îi stă bine unui om al faptelor!

Gheorghe Popescu, care a ascultat toată convorbirea cu Toma ne spune:

Mă duc să-mi încerc din nou norocul. N'am angajamente ferme; sper totuşi că voi susţine câteva matchuri.

Cred că este ultima deplasare pe care o fac. La anul cine ştie...

Mai sunt câteva clipe până la plecarea trenului.

Interlocutorii noştri şi-au ocupat locurile cari se află de ambele laturi ale ferestrei.

Trenul, s'a pus în mişcare.

Succes Tomiţă! Succes Gheorghe! au răsunat glasurile prietenilor.

N'au primit însă nici un răspuns.

Emoţia în nenumărate cazuri învinge şi pe cei mai redutabili pugilişti...

C. Ligdopol

La Hamburg

Budapesta întâlneşte azi reprezentativa oraşului Hamburg

Pestanii sunt favoriţi

Echipa Ungariei susţine azi al treilea joc din cadrul turneului în Occident.

Maghiarii întâlnesc la Hamburg echipa reprezentativă a oraşului Pestanii sub titulatura Budapestei au o misiune uşoară dat fiind că echipa germană nu conţine jucători de clasă. După eşecul dela Dublin, dr. Dietz a decis să alinieze un „11" în care vor juca mulţi tineri ca Surosi III, Sziklai, Bogdan şi Gyetway.

Oricâtă îndârjire vor depune gazdele, victoria nu poate scăpa maghiarilor, cari credem că vor dispune de de adversarii lor la peste două goaluri diferenţă. Vor juca următoarele formaţii:

BUDAPESTA: Sziklai, Koranyi, Biro, Szalai, Sarosi III, Dudas, Bogdnar, Cseh, Sarosi, Zsengeller, Gyetway.

HAMBURG: Dörfel, Miller, Rohde, Reinhardt, Kleikamp, Ahlers, Seeler, Höfmann, Linken, Carstens.

Cine va antrena echipa „Astra"

S'a anunţat în unele ziare că echipa de hokey a «Astrei Române» va fi antrenată în sezonul actual de Radian.

Conducerea grupării ne roagă să dezmintim această ştire.

Echipa «Astrei» va fi condusă, ca şi anul trecut, de internaţionalul Flueraş, care este legitimat de Telefon-Club.

Burdan a fost angajat de Excelsior Roubrix

O scrisoare primită de d. Octav Luchide

D. Octav Luchide, secretarul general al federaţiei de football a primit în cursul zilei de ieri o scrisoare din partea lui Burdan.

In scrisoarea sa fostul venusist scrie că a primit un angajament la grupa-rea Excelsion Roubaix, unde este atrenor Platko.

Burdan are angajament până la 1 Iunie şi transferarea lui n'a costat nici un ban.

Doui campioni internaţionali de viteză I Gociman (1937) şi M. Steinhard (1938)

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, 2, TELEFON 3.26.68.